

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 • Új sorozat: XVIII. évfolyam • 2. szám • 2007. február

MEGHÍVÓ

Szeretettel értesítjük testvéreinket, hogy a decemberi missziókerületi döntések alapján március 3-án, missziókerületenként megtartjuk választói közgyűlésünket. A gyülekezetek küldöttei megválasztják saját kerületük vezetőbizottságát, illetve azokat a testvéreket, akik tagjai lesznek az országos Szövetség tanácsának. A missziókerületi választói közgyűlésre a gyülekezetek a következő arányban küldhetik szavazati joggal rendelkező delegátusaikat: 21-50 tagig-1 személy, 51-100 tag között - 2 személy, 101-200 tagnál 3 személy, 201-től feljebb minden száz tag után még egy személy.

A közgyűlések helyszíne (kezdés mindenhol 10 órakor lesz):

- Nagyváradi Missziókerület - Szalonta
- Zilahi Missziókerület - Sarmaság
- Brassói missziókerület - Hargitai tábor
- Kolozsvári missziókerület - Kolozsvár (Ez a missziókerület alakuló és választói közgyűlését február 3-án tartja).

Szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezetek küldötteit. Imádkozó szívvel készülünk a tervezett közgyűlésekre.

GERGELY ISTVÁN, főtitkár

Megemlékezés Diószegen Kornya Mihály sírjánál

Január 3-án déli 1 órakor gyülekeztünk a diószegi imaházban: a helybeli testvérek, a szövetség vezetősége, lelkipásztorok, valamint atyafiak a környékről és Nagyváradról. A 30 fős csoport innen indult a temetőbe. A megemlékezés Kornya Mihály sírjánál – halálának napra pontos 90. évfordulóján – Gál Győző lp. imájával kezdődött. A nagy elődről Kovács Gyula lp. szólt, az

énekkar Füzesi Csaba karmester vezetésével a Békehírnök lába c. éneket adta elő. A kopár, hótalan tájon hideg északi szél fújt, a tiszta égbolton alacsonyan szállt a téli nap. Kornya testvér felbecsülhetetlen munkásságáért hálaimát mondott Módi Miklós lp. a szilágysági- és Papp Dezső lp. a bihari missziókerületből. Ezt követően az 1950-ben állított sírkőnél a diószegi gyülekezet

koszorúját ifj. Szabó Mihály lp. és Zsisku Lajos ny. lp. helyezte el, a szövetség részéről Gergely István főtitkár és Kovács Gyula gazdasági alelnök koszorúzott. Visszafele a temetőből újra megálltunk az Egyed utca sarkán lévő öreg háznál, ahol élete utolsó éveiben lakott az idős Kornya bácsi. A megemlékezést az imaházban folytatta a mintegy 60 fős alkalmi gyülekezet. Történelmi

ismertetőt Gergely István lp. tartott, ígét hirdetett Borzási István lp. szövetségi elnök: „Van mire emlékeznünk – mondotta –, „Kornya testvér 40 évet hirdette az ígét hatékonyan, és az emberek megtértek. Az emlékezés Isten parancsa, Izrael ünnepei is ilyenek voltak“. Énekkari számok, egy szavaltat, és köszöntések is voltak, végül pedig a szeretetvendégség. Sz. L.

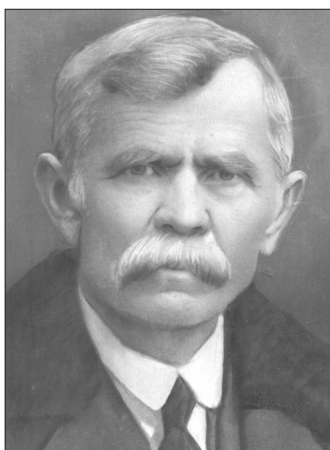
Mondhatjuk-e, hogy az ő nyomdokait követjük?

Gergely István főtárgy történelmi ismertetője Kornya Mihály életéről a diószegi imaházban, január 3-án

Kiváltságnak tekintem, hogy Kornya testvér életéről szólhatok halálának 90. évfordulóján. Lehetetlen ugyan elmondani mindazt, amit Isten általa elvégzett a magyar nép között és a magyar baptista közösség érdekében.

Kornya Mihály 1844. február 22-én született Nagyszalontán, szegény családban. Öt évesen félárván maradt, édesapja meghalt. Úgyhogy felnövekedve kemény munkával kereste kenyerét és tartotta el később családját. 30 éves volt, amikor egy házioszejövetelen találkozott Novák Antallal, a Bibliatársulat munkatársával. Az ott hallott evangélium megérintette, és elfogadta az Úr Jézus Krisztust Megváltójának.

1875. augusztus 26-án mérítkezett be Meyer Henrik által, aki a magyarországi baptista mozgalom és misszió vezetője volt. Rövid időn belül kiderült,

Az 1910-es években készült az a kevésbé ismert fénykép Kornya Mihályról.

(A nagyváradai gyülekezett fotóarchívumából.)

hogy az, aki Szalontán az első baptista csoporttal alámerítkezett Istennek választott eszköze és a missziómunkába állt. 1877-ben gyülekezeti vénnek avatják Tóth Mihállyal együtt.

Szinte el sem tudjuk mondani azt a nagy munkát, amit

Kornya testvér végzett. Naponta 15-20 km-t gyalogolt (valaki kiszámolta, ötször is körbe járhatta volna a Földet, annyit gyalogolt). Legtöbbször gyalog ment, jobb esetben szekérre ült, vagy biciklire, de fáradhatatlanul járt-kelt faluról falura, hogy Isten igéjét hirdesse. Meg lett az eredménye ennek a munkának, több mint 11 ezer embert merített alá Kornya testvér, 328 keresztségen vett részt és vezetett is ezeket az alkalmakat. Több mint 100 gyülekezet alakult munkásságának nyomán. Nyugodtan és bátor szívvel mondhatjuk, hogy Kornya Mihály a Kárpát-medence leghatékonyabb munkása volt, nemcsak magyar vonatkozásban, hanem a 19. század végén és a 20. sz. elején egész Európában.

Hálásak vagyunk az Úrnak az ő munkásságáért, a hirdetett igéért, ami által sokan hitet nyertek, és az örökségért, amit

Kornya testvér ránk hagyott. Ma, amikor az ő halálára emlékezünk, hogy jobban visszaadjuk annak a napnak az eseményét, idézzünk néhány bekezdést Kirner Adalbert Bertalan könyvéből, a Kornya-Krónikából (a lenti szöveg-dobozban – szerk. megj.).

Néhány kérdéssel szeretném zárni történelmi ismertetőmet: Lesz-e valaki más, aki azzal a hűséggel, bátorsággal, odaszánással terjeszti az evangéliumot, mint Kornya testvér? Mi azt mondjuk, hogy Kornya-hitűek vagyunk, Kornya utódai. Lelkipásztorok, diószegi testvérek: méltán viseljük-e ezt a nevet? Mondhatjuk-e magunkról, hogy az ő nyomdokait követjük?

Adjuk az Úr, hogy ez a megemlékezés ilyen elhatározásra készítse ezt a gyülekezetet és egész baptista közösségünket.

(szerkesztett változat)

„Meghalt Kornya” – hullámszó a gyászról, pedig nem volt rádió

**Kirner Adalbert Bertalan:
Kornya-Krónikájából**

Két esztendőn keresztül készülődött Bihar, Szilágy megye, de az egész ország baptista testvérisége a fáradt, öreg 72 éves Kornya Mihály elköltöztetésére, aki az Úrnak különösen hűséges szolgálója volt 1875-től 1915-ig.

Midőn ezekben és hasonló jelekben prédikálta az Isten országát és tanítván az Úr Jézus felől való dolgokat, teljes bátorsággal (Csel 28:31) az Úrtól viszhívott, így testben meghalt 1917. január 3-án virradó éjjel két-három óra közt. Tüdejében mondta fel a szolgálatot, mely a sok emeléstől, hideg vízben való hűléstől és a rengeteg gyaloglástól kimerült, erőtlenné, élettelené vált.

„Meghalt Kornya”, hullámszó a gyászról, pedig nem volt rádió. Szállott a hideg, tiszta téli levegőn keresztül minden irányba. Gyorsan, mintha madár vittel volna, bihardiószegről Budapest felé, Kolozsváron át Erdélybe, Debrecenre át a Hajdúságba, Nagyszalontán, Békésmegyén át az elföldi,

kunsági tájakra. Szomorú hír volt ez, mely az embereket megfosztotta egy nagy lelki élménytől, erkölcsi forrástól, melyből mindnyájan annyiszor ihattak, ahányszor megszomjúhoztak.

Kornyával való beszélgetés közben az emberek szellemileg gyarapodtak, lelkileg értékesebbé váltak az Úr Jézus Krisztusban ahányszor csak akarták.

„Kornya meghalt” – hangzott a hír Diószeg utcáin és az emberek megálltak, elgondolkoztak, hallgatagokká lettek. Szívükből rejtelmes sóhaj szállott, az ajkaik vonaglottak, a szemekben pedig a megilletődés, a bánat harmatcseppje csillant meg.

De nemcsak Bihardiószegen, hanem másfele

is. Másnap már elért a hír mindenfelé, azokon a keskeny gyalog-csapásokon keresztül, hegynek fel, völgybe le, amelyeken boldogult Kornya taposta az evangélium „hírvivőjének” az útját.

Jöttek mindenfelől a baptisták, a „kornyahitűek”, a „kornyisták”, a testvérek. De jöttek mások is, jöttek olyanok is, akik hallották Kornya prédikálását, de nem vették be az Igét. Ezek megdöbbenek, megijedtek, mert

nem tudták, vajon lesz-e másvalaki, egy új Jeremiás, aki odaviszi helyükbe a forrás vizét, az élet kenyerét, mint Kornya cselekedte azt bármikor: hideg, sáros, esős havas időkben. Ingyen, fáradtan, szeretettel, aggódással eltelve.

Diószegen, az Egyed utcai ház, amelyben Kornya Mihály utolsó éveiben lakott.

Tisztújítás és tervezés – A Romániai Felekezeti közti Bibliatársulat új vezetősége 2006. december 5-én tanácskozott Bukarestben. Megbeszélték a 2007-es évre vonatkozó terveket. A Biblia terjesztését – többek között magyar nyelven – ezek után is elsőrendű feladatuknak tekintik. Továbbfejlesztik alegységeiket Temesváron és Kolozsváron. Nagyszében „Európa kulturális fővárosa” rendezvényein szimpóziumokat fognak tartani. A Bibliák beszerzése céljából ezután is ápolják a kapcsolatot a magyarországi testvérszervezetekkel, valamint a világ 190 országában található Bibliatársulatokkal. A romániai Bibliatársulat az elmúlt év novemberében tartott tisztújító választást, a Vezetőtanácsban szövetségünk képviselőjeként Gergely Pál lelkipásztor kapott megbízást ismét ötéves mandátumra, a román baptisták részéről pedig Talos Vasile. A nem nagy múltú társulat az elmúlt évben másfél milliárd lej értékben árusított Bibliákat a temesvári kirendeltsége által, ugyanennyit a kolozsvári kirendeltsége által, ezek között természetesen magyar nyelvűeket is.

A 11. TELEK – A múlt év november 10-12. között zajlott a 11. Tiszántúli-Erdélyi Lelkipásztori és Evangélizációs Konferencia. Az első napon a kb. 50 vendéget (lelkipásztor és presbiter) a hajdúböszörményi Emmaus Idősek Otthona fogadta. A kezdő előadást Kovács József nagybányai lp. tartotta. Módi Miklós szilágy-szentkirályi és Bálint Pál kolozsvári lelkipásztorok moderátori vezetésével fórumbeszélgetés folyt. Révész István intézményvezető testvér a szeretetházat mutatta be. A vendégek péntek este a kerület 21 gyülekezetében hirdették az igét.

Szombaton Nagyvarsányban a találkozó kerületi férfikonferenciává bővült. Az áhítatot követően két előadás hangzott el: Pardi Félix kémeri lelkipásztortól „A reménység és a számadás tudatának hajtóereje a férfiak missziójában”, valamint Szűcs Sándor szatmári lelkipásztortól „A férfiak sokféle kegyelmi ajándékainak hatása a lélekmentésben és a közösségi életben” címmel. Délután öt csoportban elmélyítő, továbbfelemlő beszélgetések voltak. Vasárnap a gyülekezetek alkalmi után két helyszínen tartottak záróünnepélyt: a Hajdú megyeiek a bihari pásztorokkal Karcagon, a szabolcsiak a szilágyságiakkal Vaján. „Folytatni kívánjuk a találkozót” – írja tudósításában Katona László lp. a Békehírnök évvégi számában.

BIZONYSÁGTÉTEL

„Az igébe kapaszkodom és így sikerül továbblépni”

Sepsibükszádon születtem, katolikus családban. Már kisgyermekként hallottam Istenről, de nem értettem, mi a szándéka velem. A templomban hallottam róla, de nem volt élő kapcsolatom vele, nem is éreztem szükségét ennek. Húszéves koromban férjhez mentem. Két évre rá egy kislányunk született. Ezután romlani kezdett a házasságunk. Próbáltam változtatni a helyzeten, vettem egy Bibliát és azt olvastam. Buzgón imádkoztam a saját szavaimmal, de úgy éreztem, Isten nem hallgat meg, hiszen nem láttam semmi változást. (Most már tudom, nem helyesen kértem). Végül mivel már nem bírtam elviselni a feszültséget és a családban uralkodó rossz hangulatot, beadtam a válókereket. Tudtam, Isten nem helyesli ezt a lépést, de emberileg nem láttam más kiutat arra, hogy véget vessünk elromlott családi viszonyunknak.

Hazaköltöztem szüleimhez. Édesanyám és húgom időközben megtért, így többet hallottam környezetemben Istenről és éreztem, hogy felé kellene forduljak én is. De azt is tudtam a szívemben, hogy a jövőmmel kapcsolatos terveimet nem helyeselné, ezért egyszerűen nem törődtem vele és a saját utamat jártam. Új férjet és új családot akartam, remélve, hogy ezúttal elég bölcs leszek jól választani, de Isten segítségét nem kértem ezúttal sem.

A jobb anyagi lehetőség érdekében Budapestre mentem dolgozni, hatéves kislányomat a szüleimnél hagyva. Fájt a

szívem miatta, nehezen bocsátom meg magamnak ezt a tettet, és ha újra kezdeném sok mindent másként csinálnék!

Nyolc évig tartott egy ott megismert erdélyi kollegámmal való élettársi kapcsolat. Közös életünk harmadik évében jöttem rá, hogy ismét rosszul döntöttem. Mert nagyon hamar arra kellett rájöjjek, hogy az anyagiakon kívül már nem köt össze velem semmi. Azzal fenyegetett, hogy ha elhagyom, végez velem és a családommal is. Egyszer alkohol-gözös állapotában ultimátumot adott, hogy félórán belül tűnjek el a közös lakásunkból. Lányom már előbb visszament szüleimhez. Ezt tettem én is.

Egyszerre csak üres kézzel, semmi nélkül maradtam. Kártyavárként omlott össze egy félóra alatt minden az életemben! Ekkor kezdtem el azon gondolkodni, hogy ez bizonyára Isten figyelmeztetése. Rájöttem, szélmalomharc volt eddigi életem, igazi cél nélküli. Tudtam, elérkezett a változás ideje, kaptam Istentől még egy lehetőséget. Úgy döntöttem, ezt nem játszom el, így aztán 2005. július 26-án segítségül hívtam az Urat, megvallottam bűneimet, kértem, jöjjön a szívembe, és ezután legyen ő az egyetlen életemben. A sok bizonytalanság és félelem ellenére is a szívembe békesség költözött, éreztem, az Úr megbocsátott nekem. Az anyagi veszteségek eltörpültek Isten kegyelme mellett. Megtaláltam életem legnagyobb kincsét: Isten gyermeke lettem!

2005. október 2-án aláírtam a sepsiszentgyörgyi imaházban, és azóta tagja vagyok ennek a közösségnek. Hamarosan munkát, megfelelő albertet találtam a városban, és leánnyal békességben élhetünk együtt.

Ezt a békességet sok minden próbálta megzavarni. Tudtam, hogy Isten nem ok nélkül választott ki és kegyelmezett meg nekem, ezért hittem, hogy a bajban is velem lesz. Sokat imádkoztam, és most már tudom, nem hiába, mert Isten meghallgatott és megvédett a nehézségek között is (Zsolt. 18:7). Valahányszor kinyitottam a Bibliát mindig bátorító igékre találtam, melyek által Isten az én helyzetemre adott gyógyírt. Ezekbe kapaszkodtam és így sikerült továbblépni.

Azóta is naponta tanulom Istenre bízni életem gondjait. Nem mindig sikerül, de sokszor megtapasztaltam, hogy amit igazán és teljesen Istenre bíztam, azt csodálatosan megoldotta. Ha viszont „be akartam segíteni” neki, vagy türelmetlenkedtem, az soha nem hozott jót. Ezeket utólag mindig meg kellett bánnom. Azért imádkozom, hogy jó anyag legyek kezében, bízzak Lelke vezetésében, hogy elérjem a célt, az örök életet!

Dicsőöség neki, mert nem érdekeim szerint bánt velem, hanem kegyelmesen megszólított, gyermekévé fogadott és naponta gondoskodik rólam. Ezért is akarom őt szolgálni, amíg csak élek!

SZABÓ ÁGOTA, Sepsiszentgyörgy

BEMERÍTÉSEK

Nagyvárad

A belvárosi gyülekezetben 2006. december 17-én tartottak újabb bemerítési ünnepélyt. Igét hirdetett: Simon József lp., a bemerítést Giorgiov Adrián lp. végezte.

A fehérruhások (balról-jobbra): Antal László, Kulcsár Dávid, Fenesi Adél, Sági Bea, Szabó Henrietta, Szabó Sándor. Bal oldalt Giorgiov Adrián, jobb oldalt Simon József.

Kolozsvár

Örömmel ünnepelt gyülekezetünk, december 10-én a második alámerítést tarthattuk 2006-ban. Együtt voltunk a lónai gyülekezettel, mivel a testvérek imaházat építenek, ezért onnan is jöttek alámerítkezők. Rajna Ottó, a lónai gyülekezet ügyintéző lelkipásztora hirdetett igét (2Kir 5:1-17). Szász Ildikó és Györkös Erika a kolozsvári gyülekezet tagjai lettek, Mártonfi Imola és Albert Renáta pedig a lónai gyülekezeté. Az Úr áldja meg és kegyelmében tartsa meg az új tagokat és tegye késszé, hogy az ő vezetésére figyelve járjanak. **Bálint Pál**

Táborozás a Hargitán 2007-ben

Hálások vagyunk Istennek, hogy közölhetjük a Hargitai Keresztyén Tábor 2007-es programját

június 16-24.	1. gyermekhét
június 26-júli. 4.	2. gyermekhét
július 6-14.	3. gyermekhét
július 16-24.	1. tinihét
július 26-aug. 3.	2. tinihét
augusztus 6-14.	1. ifihét
augusztus 16-24.	2. ifihét
augusztus 27-31.	lelkipásztor-családok

A táborozási helyek száma minden héten 120. A táborozási turnus vacsorával kezdődik, és reggelivel ér véget.

Táborozási díjak:

gyermek- és tinihetekre: 110 RON/fő;
ifihetekre: 120 RON/fő.

Ezek a díjak a teljes költségnek csak a felét fedezik. Az összeg másik felét a Hargitai Keresztyén Tábor egyéb felajánlásokból egészíti ki. Ezért kérjük azokat, akik táborozását egyéb szervezet vagy magánszemély támogatja, hogy jelentkezéskor ezt jelezzék, és a táborozási hét teljes díját kifizessék: 240 RON/fő.

A gyermek- és tinihetek alkalmával a tábor fedezi minden tíz gyermek után egy tanító táborozási költségét. Az ifjúsági héten minden 12 fiatal után egy ifjúsági munkás táborozási költségét fedezzük. A tanítók és ifjúsági munkások útiköltségének visszafizetését nem vállalja a tábor. Kérjük, az útiköltséget a gyülekezetek fedezzék, ahonnan a tanítók vagy ifjúsági munkások jönnek.

Jelentkezni Borzási Gyula tábor-igazgatónál lehet hagyományos postán, drótpostán, vagy telefonon (faxon):

*Hargita Keresztyén Tábor
Borzási Gyula részére
Sos. Ciucului Km 106
535800 Vlăhița
Jud. Harghita*

*Tel/Fax: 0266 247263;
Mobil: 0749 271008
Drótposta: borzasi@hargitacamp.ro*

Jelentkezéskor kérünk 40 RON/fő előleget kifizetni. Az előleg névre szóló és

A Dávid-ház, és a tábor udvara télen, a friss „havas fotót” az igazgató tv. készítette.

csak abban az esetben adjuk vissza, ha a jelentkező elfogadható okból nem tud eljönni a táborba.

Minden táborozónak orvosi igazolást kell felmutatnia érkezéskor arról, hogy egészséges és táborozhat.

BORZÁSI GYULA, tábor-igazgató

Akik hazamentek

2006. december 24-én fejezte be földi pályafutását **Farkas József** testvérünk – 77 éves korában. Utolsó éveit a szalárdi Filadelfia Öregek Otthonában élte le. Egész életére jellemző volt a hit, a hűség és a türelem. Rokkant testében ép, Jézus Krisztushoz hűséges lélek lakott, szeretete a gyülekezetet és a családját. A Filadelfia Otthon udvarán Nagy István szalárdi lelkipásztor hirdette Isten ígését az 1Sám 3:1-10 alapján, a szentimrei temető kertben pedig ifj. Szabó Mihály a 2Tim 2:8 vers alapján szólt az ígéket. A szalárdi és szentimrei testvérek közös énekei enyhítették a család fájdalmát az elválás perceiben. *ifj. Szabó Mihály*

Bihardiószezen 2006. december 22-én kísértük utolsó útjára **Veres Gézáné** született Czirják Erzsébet testvérnőt, akit Mennyei Atyánk 82 éves korában hívott haza hosszabb betegség után a mennyei hazába. A kápolnánál a Róma 14:7-9 igeversek alapján Zsisku Lajos ny. lp. hirdette a vigasztalás ígét, majd a sírnál a Jn 5:28-29 igeversek szolgáltak a feltámadás bizonyítékául. A kápolnánál és a sírnál a diószegi énekkar szolgált lelki énekekkel. Ezúton is vigasztalást kívánunk a gyászoló család részére. *Zsisku Lajos*

Paptamásiban 2006. december 16-án hosszú és súlyos szenvedés után, 88 éves korában elhunyt **özv. Tóth Zsuzsánna**

testvérnőnk (Tóth József előjáró testvér édesanyja). A temetési istentiszteleten Albert István Zsolt lelkipásztor testvér által vigasztalta az Úr a gyászoló családot, a rokonságot és a részvétet nyilvánító gyülekezetet. Alkalmi költemény, énekkari és fúvószenekari szolgálatok dicsőítették az Urat ezen az adventi búcsúzáson. Jó Atyánk vigasztalását és áldását kívánjuk a gyászolókra és köszönjük mindenkinek a részvétnyilvánítást. *Telegdi Imre*

2006. december 7-én a Tamásdai gyülekezet fájo szívvel kísért utolsó útjára az Úr hűséges szolgálóleányát, **Sólyom Rozáliát**, akit Teremtője 81 kegyelmi esztendővel ajándékozott meg. Ravatalánál a vigasztalás Ígétét Papp Dezső lelkipásztor hirdette a Zsoltárok 116:1-9 alapján, valamint Katona János lelkipásztor, a Jn.11:17-28, 39-40-ből. Az Úr vigasztalja a gyászolókat. *K.J.*

Székelyudvarhelyen 2006. október 1-én temettük **Budai Juliánna** nőtestvért. 85 éves korában pihent meg szerető Megváltója karján, akit hatvanöt évig hűséggel szolgált ezen a földön. A temetésen Boros Róbert, a gyülekezet lelkipásztora, az unoka – Kelemen Sándor lp., valamint az unokavő – Kis-Juhász Vilmos lp. szólt a népes hallgatósághoz. Isten áldja meg az ígét és vigasztalja a megszorodtakat. *Boros Róbert lp.*

2006. június 30-án kísértük utolsó útjára **özv. Mikó Antalné** – született Bödő Gizellát. Testvérnőnk csendes békességben viselte özvegyiségét és beteg napjaiban is Megváltójában bízott. A gyászistentiszteleten Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor hirdette a magasztalás és a feltámadás ígét. Isten vigasztalja a gyászolókat. *A.I.Zs.*

Szatmárnémetiben november 12-én szomorú, de Isten akaratában megnyugvó szívvel kísértük utolsó útjára **Nagy Kasza Gergely** testvérünket. A hazahívó szó 77 éves korában érte őt rövid, de súlyos betegség után. Élete utolsó szakaszában különösképpen munkálkodott az Úr a szívében, és halálos ágyán átértékelte az Úrral való kapcsolatát, valamint az anyagi dolgokhoz való viszonyulását és mély bűnbánatot tartva kérte az Úr megbocsátó kegyelmét. Testvérünk kívánsága az volt, hogy temetése, ha az Úr jónak látja, vasárnap történjen, hogy minél többen jöhessenek el az evangéliumot meghallgatni. Az Úr ezt is megadta, így Szűcs Sándor helybeli lelkipásztor, és Székely Béla Kiskapusra meghívott lp. nagyszámú hallgatóság előtt hirdette a vigasztalás ígét a Lk 2:25-32 és a 2Tim 4:6-8 alapján. A temetési istentiszteleten a gyülekezet énekkara és fúvószenekara is szolgált.

Nagy Kasza Zoltán

Könyvajánló: ÉGBE NYÍLÓ ABLAKOK – az év minden napjára

Elkészült magyarul is az egyéves időtartamra szóló áhítatgyűjtemény **Égbe nyíló ablakok** címmel. A szerző, *Maurice Paine*, elég jól ismert a kedves olvasók előtt, hiszen ő az *Igaz-gyöngyök* című áhítat írója, ami már néhány éve kapható ingyenesen – héthavonta.

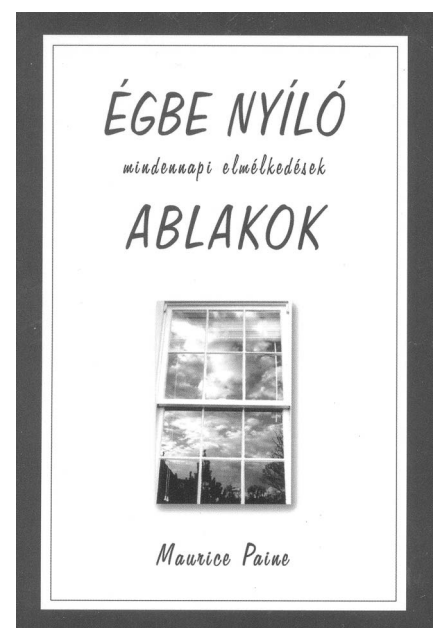
Talán nem kell ismét említünk e kis, napi áhítatok értékeit, amelyek főként bibliakusságukban, időszerűségükben és rövidségükben fejezhetők ki. Nem is annyira a gyakorló bibliaitanulmányozóknak ajánljuk ezt a gyűjteményt, hanem általuk azoknak, akik egy kicsit már belekóstoltak a havi gyűjtemények értékeibe és szinte várják, hogy az újabb füzeteket is megkapják idejekorán.

Nos, lehetőségünk nyílik arra, hogy egy egész évre előre kézbe adjunk áhítatos könyvet barátainknak, ismerőseinknek, esetleg betegeinknek vagy a börtönökben látogatott gondozottjainknak.

Az áhítatok írója külön elhívást kapott ennek készítésére az Úrtól, és ugyanakkor talentuma is van ahhoz, hogy elfelejtett vagy figyelmen kívül hagyott igei üzenetekben megtalálja és előhozza az örök mennyei értékeket.

Nagy szükség van erre ebben az elanyagiasodott és múló szórakozásokat kereső világban. Az Úrtól kapott üzenetek olyanok, mint cölöpök a zúgó áradatban, amiben meg lehet kapaszkodnia a fuldoklóknak, hogy végül megmenekedjék a biztos pusztulástól. Kínáljuk fel ezeket a „cölöpöket” ide-oda sodródó embertársainknak, Isten más szentírási üzeneteire is gondolva: „*Enyém a tanács és a jutalom, én vagyok az értelem, enyém a hatalom*” (Péld 8:14).

GIORGIOV ADRIÁN
GERZSENYI LÁSZLÓ

A könyv ára 7,5 RON és megrendelhető az ITM kiadónál:
Str. Albului nr. 12. Oradea 410080, Tel: (0259) – 419950,
Baptifon: 0749-271870, Fax: (0259) – 410854, E-mail: itm@rdsor.ro

A Biblia tanítása a házasságról

Előadás a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének Kerületi Konferenciáin
2006. november 25. (Marosvásárhely), december 2. (Szilágysomlyó) és december 9. (Érmihályfalva)

Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradtsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.

Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom. Mint a hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak. Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét: nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.

Zarándokének. Boldog mindenki, aki az Urat féli, és az ő útjain jár. Kezed munkája után élsz, boldog vagy, és jól megy sorod. Feleséged olyan házad belsejében, mint a termő szőlőtő; gyermekeid olyanok asztalod körül, mint az olajfacsemeték.

Ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az Urat. Áldjon meg téged a Sionról az Úr, hogy láthasd Jeruzsálem jólétét egész életeden át, és megláthasd unokáidat is! Békesség legyen Izráelben! (127. és 128. zsoltár)
Ne adjad a fenevadnak a te gerlicédnek lelkét; szegényeidnek gyülekezetéről ne feledkezzél meg végképen! Tekints a szövetségre; mert telve vannak e földnek rejtékhelyei zsaroló tanyákkal. (Zsolt 74:19-20)

Bevezetés

Ez a két zsoltár egy összetartozó képet ad a családról, négy szakaszban:

- 1) bemutatja a házaspárt az első gyermek születéséig (127:1-2);
- 2) bemutatja a család kiterjedését a gyermekek születésével (127:3-5);
- 3) bemutatja a nevelés, szeretés és fegyelmezés időszakát, a gyermekek kirepüléséig (128:1-3); majd
- 4) láthatjuk az öregedő házaspárt életük vége fele (128:4-6).

Tanulmányunkban a házasság intézményét vesszük nagyító alá. Mit tanít erről a Biblia? A téma nagysága miatt a *fiú-leány barátságot*, a *jegyességet*, a *házasságkötés* módját, a *gyermekvállalást* és nevelést, a *házaséletet*, az *elválást* és *újraházasodást* csak nagyvonalakban

tudjuk érinteni.

Miért kell beszéljünk a házasságról?

Miért kell arról beszéljünk, amit a Biblia tanít a házasságról? Azért, mert a Sátán teljes erővel támadást indított a házasság ellen, kiforgatva a családi élet alapjait! A gyakori válások és újraházasodások korát éljük, ahol a homoszexualitás, az abortusz, a szabad szerelem elve érvényesül egyre jobban, és a Biblia tanítását szándékosan és vadul elutasítják. Lássunk egy néhány adatot. Az európai társadalomban az első házasságok 40%-a felbomlik. Az elváltak közel 80%-a újraházasodik, és a második házasságnak közel 50%-a újra felbomlik! Így, a gyermekek nagy része csonka családban nő fel. A romániai Országos Statisztikai Intézet tanulmányából derült ki, hogy az utóbbi években világra jött újszülöttek 30%-ának szülei nincsenek összeházasodva, és nem is terveznek frigyre lépni. Ezek fele tizenéves anyától van! 1990-től a tizenéves anyák száma megkétszereződött.¹ Még ha a szülők együtt is vannak, általában mindketten dolgoznak, így a gyermek üres házba jön haza az iskolából. Ezek az ún. kulcs-nyakláncos gyermekek. Ilyen körülmények között nem kell csodálkozzunk, ha a felnövő nemzedék az alkohol, a kábítószer és az idegbetegségek rabjai lesznek.

1. A házasságra való felkészülés és a jegyesség

A házasságról és a házasságra való felkészülésről rendszeresen prédikálni kell. Manapság, sajnos, a házasságra való felkészülésre kevesebb időt szánunk, mint egy hajtási jogosítvány megszerzésére. Ha valaki méhészkedni akar, kis könyvtárra való anyagot gyűjt össze, hogy azokat tanulmányozza... Azonban ha házasságra készül, gyakran egyetlen könyvet sem olvas el előtte, hogy arra megfelelően felkészülhessen!² Hogyan kezdődik a házasság? A *barátsággal*. A hívők *általános baráti kapcsolatban* élnek együtt, szeretetben és tisztaságban. Ennek az általános baráti kapcsolatnak a fiatalok között is

helye van, vigyázva az erkölcsi tisztaságra, tetteben, öltözetben, beszédben és főképp a kapcsolatok terén. Egy ilyen általános baráti kapcsolat átváltása egy *fiú-leány barátsággá* imádságos lelkülettel kell történnie, Isten akaratát keresve és megismerve, a házasságra való tekintettel. A hívő fiatalok ilyen barátságát a szülők és a gyülekezet figyelemmel kíséri, és megszabja annak kereteit. Ez nem jelent testi (nemi) kapcsolatot, hanem a másik jellemének, környezetének, lelkiéletének és céljainak megismerését, barátságuk tartóságának próbáját.

Az együtt töltött időnek nem a mennyisége, hanem a minősége az, ami fontos. A helyet és a találkozások idejét úgy kell megválasztani, hogy elkerüljék a kísértéseket, és ne kompromittálják hívő bizonyosságtételüket. Nem túl hosszú idő eltelte után, elemezve, hogy barátságuk mennyire segítette őket lelkileg és kapcsolatilag, a szülők és a gyülekezet segítségével bölcs és végleges döntést hozhatnak, az Úr vezetése alatt. Ez lehet akár jegyesség, akár visszatérés az előbbi, általános baráti kapcsolatra (Jn 15:14. 1Pt 2:17. 2Kor 13:11. 1Tim 5:2. 1Thessz 4:6. 2Kor 6:14. 1Kor :39. 5Móz 22:8.) A jegyesség előtti tényleges *fiú-leány barátság* lehetőleg ne legyen hosszabb, mint maga a jegyesség!

A *jegyességi idő* a Bibliára alapozott gyakorlat (5Móz 20:7. 2Sám 3:14. Mt 1:18), ezért kérni kell a házasságra lépő fiataloktól. Az eljegyzés attól kezdődik, amikor a házasságra megérett fiú és lány, nyilvánosan és hivatalosan kijelentik a szülők és a gyülekezet képviselői előtt azon szándékukat, hogy együtt családot fognak alapítani. A jegyesség a házasságkötéssel ér véget. A fiatalok ilyen irányú döntése az Isten akaratának felismeréséből, közös meggyőződésből történik (Hós 2:19-20). A jegyesség felbontása csak kivételként történhet, egyik fél hűtlensége vagy elhalálozása esetén (5Móz 22:23-25), másképp gyülekezeti fenyítéket von maga után, éppúgy, mint az elválás. A jegyességet a házasság komolyságával kell

⇒ tekinteni (2Sám 3:14. Mt 1:18-20). Ez nem engedélyez semmilyen szexuális kapcsolatot a jegyesek között (Mt 1:24-25). A jegyességi időt a jegyesek, a szülők és a gyülekezet a házasságkötésre és az új pár házasságletére való felkészülésre kell felhasználni.

A jegyesség olyan hosszú kell legyen, amennyi elég a házasságkötés előkészítésére. Erre általában elégséges egy-két-három hónap. Rendkívüli esetekben megtörténik – például a tanulmányi évek miatt – hogy a jegyesség hosszabb ennél, de csak akkor, ha a jegyes pár ritkán találkozhat. Nem elfogadható egy hosszú jegyesség ha a vőlegény és a menyasszony gyakran találkozhatnak, mivel kísértéseknek vannak kitéve és magatartásukkal rossz példát adhatnak a fiataloknak.

2. A házasságkötés

A házasságot Isten alapította, mint monogám és heteroszexuális kapcsolatot. A házasság egy önkéntes elhatározás, melyben egy férfi és egy nő együttesen döntenek, hogy egy életen keresztül együtt fognak élni.³ A férfinak csak egy felesége lehet, míg a nőnek is csak egy férje. A társ Isten ajándékaént való elfogadása, a szülőtől való elszakadás és az egymáshoz való ragaszkodás alapvetően fontos a házasság Isten szerinti megéléséhez. A férj és a feleség szerepe fontos, egyenlő és különböző, amit Isten ígje jól meghatározott. Mivel különbözőek vagyunk, ezt az ördög kihasználhatja, mert ő az Isten szerinti házasságnak is ellensége. Szükséges, hogy az Ige tanítása legyen a mérce a krízisek megelőzésében és megoldásában. (1Móz 2: 18-22. 1Kor 11:3-12. Kol 3:18-19. Ef 5:21-32. 1Pt 3:1-9.) Az Ige arra enged következtetni, hogy a hívők is átélhetnek kríziseket a házasságban. A krízisek idején mutatkozik meg valódi jellemünk és kapcsolatunk az Úrral. (1Móz 30:2. 16:5. 2Móz 4:25-26. Gal 6:1). Ezek megoldása bűnbánattal, bocsánatkéréssel, az ige alkalmazásával, a szentek segítségével történhet. Támogatjuk a segítség igénylését ilyen esetekben. Keresztýén biznyságtételünk kompromittálása esetén fenyítéket alkalmazunk, amely a szóbeli dorgálástól a házaspár gyülekezetből való kizárásáig terjedhet (Mt 18:17, 1Kor 5:13, 2Kor 2:11). Isten tiszteletben tartja az ember dön-

tését a családalapításra, és ezt azt az Ő ideiglenes és földi áldása kíséri. De az Ő választottjainak egyedi és örök áldásokat is ígér! A házasság akkor kezdődik, amikor Isten előtt egy férfi és egy nő szövetséget köt. Ennek a szövetségnek célja, hogy együtt tükrözzék Isten képmását és hasonlatosságát (1Móz 2:18-22), 1:26), hogy egymást kölcsönösen segítsék (1Móz 2:18-22), hogy beteljesülést nyerjenek a szexuális élet területén, a házasság kereteink belül (1Kor 7:2-5).

A férjnek és a feleségnek különböző szerepük, rendeltetésük van, az Istentől kapott ajándékaik és szükségük szerint. A férj a család feje, hogy Krisztus vezetése alatt, szeretetben vezesse feleségét és gyermekeit isteni tervének megvalósulásában (Ef 5:23-33. 1Kor 11:3). A feleség, követve a szent asszonyok példáját és ellenállva a kortárs szellemiségnek, alárendeltségben segítenie kell férjét Isten tervének megvalósulásában (Ef 5:22. 24. Kol 3:18. 1Pt 3:1). Ezek a szerepek nem időszakosak, sem nem választhatók, és nem egymással vetekedő – hanem egymást kiegészítő szerepek a házasságban.

A házasságkötés kötelező: *vad-* házasságban élők nem lehetnek a gyülekezet tagjai. Látva az első emberpárt, akik Isten áldásában részesültek, a vallásos házasságkötést is kötelezőnek tartjuk, mert ez nemcsak egy szertartás, hanem egy olyan szövetségkötés, amely Isten színe előtt történik. A házasságkötés egy gyülekezeti istentiszteleten történik, amikor a két különböző nemű, hívő, érett személy, erkölcsi és testi-lelki tisztaságban, az Úrtól vezérelve, polgári kötelezettségüknek (= polgári házasságkötés) előzőleg már eleget téve, nyilvánosan és ünnepélyesen, a látható és láthatatlan tanúk előtt, önként, szeretetből egy életre szóló hűséget fogadnak egymásnak. Ennek a szövetségkötésnek maga Isten a tanúja, aki megáldja azt, és megköveteli annak megtartását. A gyülekezet szintén tanúja a szövetségkötésnek, és imádkozik annak áldásáért, hogy az új házaspár megtarthassa adott szavát.

A vallásos házasságkötés alkalmával a lelkipásztor mindegyiket külön kérdezi meg, *egyrészt* arról, hogy meg van-e győződve arról, hogy a mellette álló személyt Isten rendelte számára, hogy házastársa legyen, *másrészt* arról, hogy ígéri-e, hogy hozzá hű marad, vele

megelégszik és vele szentül és, szeretve őt minden körülmények között, mindhaláláig. A házasságkötésen a lelkipásztor kérdez és az ifjú pár külön-külön válaszol a kérdésekre.

A menyegzőn használt ruházat nemcsak a két fiatal tetszésére és a vendégek tiszteletére kell legyen, hanem mindenekelőtt Isten tetszésére és tiszteletére (Kol 3:23). 2:18-22), 1:26), hogy egymást kölcsönösen segítsék (1Móz 2:18-22), hogy beteljesülést nyerjenek a szexuális élet területén, a házasság keretein belül (1Kor 7:2-5).

3. A szexualitás és a gyermekáldás

A szexualitás a házasságban egyrészt kiváltság, másrészt kötelesség, amely a házasság teljes idejére adatott. A szexualitás a legközelebbi intimitást eredményezi, amelyben a házaspár egészen közel kerül egymáshoz. Isten tervében az van, hogy a feleség a férj társa legyen (és a férj a feleség társa) mindenben, és a kettő egy legyen testileg és lelkileg. Amikor rendellenességek állnak elő a kapcsolatokban, ezek testi-lelki betegségekhez vezethetnek, depressziót vagy homoszexualitást eredményezve. Ezek még mindig csak tünetei az igazi bajnak, amelyeknek okai sokkal mélyebben gyökereznek, legtöbbször abban, hogy nem jó az embernek egyedül lenni.

Felismerve a bajt, nem kell csak a tünetet kell kezelni. Orvosi szempontból az ember talán nem más, mint kémiai anyagok bonyolult egyvelege, ezért például a depressziót is úgy tekintik, mint a kémiai egyensúly felbomlását, amit gyógyszerekkel helyre lehet állítani. Sokan úgy vélik, hogy az öröm hiánya is csak kémiai anyagok hiánya, ezért annak előidézését is kémiai anyagokkal próbálják megvalósítani: innen van a sok kábítószer és szexualitás-serkentő pasztilla. Mi azonban tudjuk, hogy a baj gyökere abban van, hogy individualista világunkban sem jó az embernek egyedül. Az ember nem tud társ nélkül, intimitás nélkül létezni. Isten a házasságot rendelte az egyedüllét ellen: Ádámnak megteremtette Évát (nem pedig Bélát!). Az ördög szándéka az, hogy felborítsa Isten megteremtett rendjét a házasságban. A bűn rontja meg a házasság isteni rendjét, testi és lelki elválásokat okoz, ami jövátéhetetlen, nagy

Folytatás a köv. oldalon

A BIBLIA TANÍTÁSA A HÁZASSÁGRÓL (folytatás az előző oldalról)

karokkal jár.

A házasság *gyermek*ek nélkül is házasság. Ezért a szülői hivatást kiváltságnak kell tekinteni, ha az Úr ezt megadja. A házaspárnak rendkívüli szerepe van a gyermekek nevelésében. A házaspárnak Isten ajándékaként kell fogadnia a gyermekáldást. Az *abortusz* egy olyan bűn, amely semmilyen esetben sem fogadható el. Az Úrtól adott gyermekeket a világ szennyétől és gonoszságától őrizve, az Úr félelmében kell felnevelni (Ef 6:4), irányítva őket, hogy Jézus Krisztusban való hitre jussanak, aki egyedül személyes Megváltójuk lehet. Míg a gyermekektől a Biblia engedelmességet kér a szülők iránt (Ef 6:1. Kol 3:20), a szülőktől azt kéri, hogy neveljék őket testi, értelmi, lelki és kapcsolati sikon, ha szükséges fenytéket is alkalmazva, bölcsességgel és mértékkel, megmentésükre és nem károsításukra (Zsolt 127:3. Péld 22:6. Ef 6:4. Kol 3:21.). A felnőtt gyermek új családot alapít, és a bölcs szülő megérti, hogy ilyenkor gyermeke nem cserbenhagyja, hanem „elhagyja a férfiú apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez”. Ezt az új szövetséget a szülőknek is, a gyülekezetnek is támogatni kell.

Mivel a szexualitást Isten nemcsak a nemzésre nézve ajándékozta, felmerül a kérdés, hogy hány gyermeket vállaljon a hívő házaspár? Erre több helyes válasz adható, és mindegyiket egyaránt figyelembe kell venni:

1) *ahányat az Úr ad* (mert a gyermeket fogadni kell akkor is, ha nem volt be-tervezve, de az Úr adta). Ez az első és helyes válasz. Azonban egyéb szempontokat is hasznos figyelembe venni.

2) *ahány nem sok az édesanyának* (mert ő kell kihordja, megszülj, és az egymásután születő gyermekekre ráme-
het az édesanya egészsége). Ha már két gyermeket kell pelenkázni, és a harmadik is alig beszél, megfontolandó, hogy milyen legyen a folytatás. A családtervezésnél is szükséges az Úrtól kapott bölcsesség! Végül:

3) *ahányat az Úrnak tudunk nevelni* (mert a gyermekek bizonyára nem azért kell születessenek, hogy elkárhozzanak, hanem hogy az Úréi legyenek). A gyermekeket nemcsak megszülni, hanem felnevelni és taníttatni is kell, addig, amíg ő is családot alapíthat. Kérdés lehet tehát, hogy milyen

családtervezési (= *fogamzásgátló*) módszert alkalmazhat egy hívő házaspár? Jóllehet, ami a hálószobában történik kizárólag csak a házaspárra tartozik, ebben a kérdésben mégis adhatunk valamilyen tanácsot. Nem fogadható el az, amivel a már megfogant petesejt halálát idézik elő (fogantatása után bármikor), sem pedig az, amivel teljes meddőséget idéznek elő, a nő vagy a férfi testében.⁴ Nem tartjuk bibliainak, ha a házaspár kényelemből, anyagi vagy testi megfontolásokból, karrier vagy hitetlenség miatt nem vállal gyermeket. Isten áldása az első emberpárra magába foglalta a szaporodást. Isten a gyermekvállalást tudja megáldani, nem pedig annak halogatását vagy megtagadását.

4. A családi oltár

Az ige olvasása, az imádkozás és a közös éneklés minden hívő család rendszeres gyakorlata kell legyen. Csakis így képes megharcolni a napi harcokat. Ebben a gyakorlatban a férj kell kezdeményezzen, vezetve a családi istentiszteletet. Ezen hivatásának betöltésében a feleség segíti, és szükség esetén helyettesíti. Bátorítunk minden családot, hogy rendszeresen tartson családi áhítatot, ahol nem szertartásként, hanem valódi közösségként élék meg a hívő életet.

A családok segítésére a gyülekezet is hivatott annak szolgálai és tagjai által. A megelőzésben és a megjobbításban is fontos szerepük van. Ha ez a segítség nincs fogadva, a gyülekezet fenytéket alkalmazhat, annak mértéke szerint, amennyire beszennyeződött a gyülekezet jó bizonyossága a világ felé. Ez a fenytés kezdődhet személyes dorgálással, és végződhet a gyülekezetből való kizárással. A fegyelmezést nem gyakoroljuk elhamarkodva, mert időt kell szánni a lelkigondozásra és imádkozásra, amikor a tekintéllyel rendelkező lelki vezetők, az ige alapelveit alkalmazzák (Mt 18:17. 1Kor 5:13. 2Kor 2:11).

5. Az elválás

Az *elválás* egyre gyakoribb esemény, hívő körökben is, és ennek gyülekezeti megközelítése nem könnyű. Nagyobb kérdéssről van szó, minthogy lehet-e újraházasodóknak istentiszteletet tartani a gyülekezetben, és megáldani őket? Egy ilyen kérdésre mi egyértelműen negatív választ adunk. Más országokban azonban a gyakorlat mindinkább különbözik, de ők sincsenek megelé-

gedve gyakorlatukkal...

Romániában 1993-ig a család-törvény alapján *kivételnek tekintették* az elválást, és csak bizonyos feltételek esetén mondhatták ki. Az elválás nem volt lehetséges például a felek közös megegyezése alapján. Az új törvénykezés már ezt is megengedi. Még ebben az esetben is egy év kell elteljen az elválás életbe lépéséhez, és ha a házasságból gyermekek is születtek, akkor közös megegyezés alapján elválni most sem lehet. A jelenlegi törvénykezés büntetésként is alkalmazza az elválást, az egyik fél házasságtörése esetén.

Baptista hitvallásunk

miután az elválás tiltását ezekkel a szavakkal rögzíti: „*a házasságot nem kell válással felbontani. A válás meg van tiltva a hívők részére.*” – megemlíti az elválás két lehetséges esetét is:

1) mint büntetést a házasságtörő fél ellen „*bebizonyosodott paráznság esetében*”,

2) a család *rosszakarati* elhagyása esetén. A következő igék vannak felsorolva:

„Mondom pedig néktek, hogy aki elbocsátja feleségét, hanemha paráznság miatt, és mást vesz el, házasságtörő; és a ki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő. (Mt 19:9)

„Ha pedig a hitetlen elvál, ám váljék el. Nem vettetett szolgaság alá a keresztyén férfiú, vagy asszony az ilyen dologban. De békességre hívott minket az Isten.” (1Kor 7:15)

„Mert gyűlölöm az elbocsátást” (Mal 2:16)

„Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” (Mt 19:6)

VIII. Henrik óta (1533) beszélünk elválásról a keresztyénségben, mivel ő volt az első, aki elvált Aragóniai Katalintól. Az ószövetségi időkben pedig nagyon gyakori volt. Az elválás tehát nem új keletű dolog. Ennek oka egyrészt az, hogy nehéz haláláig megtartani hűségesen egy ennyire intim kapcsolatot, másrészt, mutatja, hogy az embereknek stabilitásra, hűségre és szeretetre van szükségük. Angliában 1857-ig az Elválás és Házassági Okok Törvény-széke vallásos alapon ítelt az elválások ügyében.⁵ 1857-től ezeket a törvény-székeket megszüntették, és az új törvénykezés egyre jobban lehetőséget biztosított a válásoknak. 1971-ben lehetővé tették a házasság felbontását abban az esetben is, ha a

⇒ házastársi kapcsolat „javíthatatlanul megromlott”. Ennek következményeként a válások száma meglepően megnőtt, az utóbbi száz évben.

A válások nagy része a házasság első 9 évében történik, vagyis, az első 10 év döntő fontosságú a házasság megalapozása szempontjából. Még akkor is, ha a válás a házasságkötés után 20 évvel következett be, megállapítható, hogy a problémák, amelyek a váláshoz vezettek, már azelőtt 15 évvel is fennálltak.⁶ A válással az újraházasodásra nyitnak lehetőséget, vélekednek sokan. De a második házasság esetén a válások száma még nagyobb! Máskor a „tűrhetetlenné vált helyzet” esetén látják az elválást megoldásnak.⁷ Hogy ez mit jelent, nem tudjuk biztosan. Valószínű azt, hogy a felek túrnek egymásnak, ameddig tudnak (általában amíg a gyermekek kirepülnek), ha pedig a helyzet már nem tűrhető tovább, akkor elválnak. A kutatók azonban figyelmeztetnek, hogy a válásnak sokkal nagyobb következményei vannak, mint amennyi a felszínen látható: „olyan, mint egy robbantás, amely tönkreteszi az önbizalmat, a bizonytalanság érzését kelti, és a személyes kapcsolatépítést megnehezíti. Az elválás a pszichológusok szerint (is) szétszakítása annak, ami összetartozik, kettévágása annak, aminek egybe kellene maradnia.”⁸ A válás mély sebeket hagy minkét félben, de főleg a gyermekek életében. Némelyek kutatók azt is kijelentik, hogy a szülők elválása anynyira befolyásolja a gyermekek jövőjét, hogy kihat az ő későbbi házasságukra is, mint stressz-gerjesztő tényező.

A válásra vonatkozóan négyfajta vélemény van, amelyeket az Újszövetség alapján válaszolhatunk meg:

1. Vannak, akik úgy értik a bibliai utasításokat a házasságra és elválásra, hogy a házasság egy életre szól, és *semmilyen bibliai magyarázat nem létezik az elválásra.* Vagyis, az elvált személy esetleges újraházasodása őt teljes életére házasságtörővé teszi.⁹

2. A második vélemény az, hogy *létezik bibliai és jogos ok* az elválásra, és ha a válás emiatt következett be, akkor az újraházasodás megengedett (Mt 9:19. 1Kor 7:15). Ez a baptista hitvallásunk véleménye. Ez feltételezi, hogy válás esetén is létezhet egy ún. „ártatlan fél”,

akinek megengedett az újraházasodás. Az ártatlanság egy válás esetén nagyon kérdéses. A biblia a megbocsátást és az engedelmességet tanítja, és sehol nem bíztat az elválásra. Abban az esetben, ha a válás parázsnaság vagy rosszindulatú családelhagyás esetén következett be, a magára maradt hívő féltől azt kéri a Biblia, hogy maradjon házasság nélkül (1Kor 7:11), mert egy esetleges kibékülés előtt a lehetőséget nem szabad elzárni. Az újraházasodás gyülekezeti fenytéket von maga után.

3. A harmadik vélemény szerint a házasságban *felmerülhetnek olyan problémák,* amelyek váláshoz vezethetnek: ilyen például az egyik fél vagy gyermek testi vagy értelmi betegsége. Ez a vélemény nem az ígére, hanem inkább esettanulmányokra épül. Mi megmaradunk a Biblia tanítása mellett, ahol ilyen kivételek nincsenek említve. Egyébként a házastársi fogadalom / ígélet kiterjed ilyen esetekre is, és az elválás ennek a fogadalomnak a megszegését jelentené („jóban-rosszban, egészségben-betegségben”).

4. A negyedik vélemény a *római katolikus egyház véleménye,* amely azt állítja, hogy csak az egyház érvényteleníthet egy megkötött házasságot, és engedélyezhet újraházasodást; és csakis akkor, ha megállapítható, hogy az első házasság nem lépett érvénybe. Ez az Egyház és papi rend hatalmának túlhangsúlyozása, amely figyelmen kívül hagyja, hogy a házasság egy társadalmi intézmény is, amelyet a társadalom törvényei is szabályoznak. A mi hitvallásunk szerint „a házasság állampolgári rendelkezés is”, ezért „azt előzőleg törvényesen kell megkötni az állam törvényei szerint és azt követi a gyülekezet megáldása” (Hitvallomás, 1951). A Biblia a házasságot kezdettől fogva egy életre szólónak tekinti. Azonban a bűn miatt megtörténhet, hogy ennek az ideális mércének az ember nem tud megfelelni.¹⁰

Az **Ószövetség** alapelveket fogalmazott meg az elválásra nézve:

Ha valaki asszonyt vesz magához, és feleségévé teszi azt, és ha azután nem találja azt kedvére valónak, mivelhogy valami illetlenséget (ÚF: „ellenszenveset”) talál benne, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt annak, és elküldi őt házától; És kimegy az ő házából, és elmegy és más férfiúé lesz;

És a második férfiú is meggyűlöli őt, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt, és elküldi őt házától; vagy ha meghal az a második férfi, a ki elvette azt magának feleségül: Az első férje, a ki elküldte őt, nem veheti őt másodszor is magához, hogy feleségévé legyen, minekutána megfertéztetett; mert utálatosság ez az Úr előtt; te pedig ne tedd bűnössé a földet, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül. (5Móz 24:1-4)

Ez engedékenyebb igeszakasznak tűnhet, de az Úr Jézus figyelmeztetett arra, hogy az elválás egy későbbi engedmény volt, és az ígében sehol nincs parancsolva, vagy bátorítva.

Az Úr Jézus ezt mondta: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte volt meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdettől fogva nem így volt. (Mt 19:8)

Az elválást azzal engedik vagy bátorítják némelyek, (a Bibliát használva), hogy nemcsak azt kell nézni, *amit* a próféták, az apostolok és az Úr Jézus mondtak a házasságról és elválásról, hanem azt is, hogy *miért* mondták azt, mivel véleményüket nagyban befolyásolták az akkori hagyományok és kortárs gyakorlatok.¹¹ Éppen így, gondolják, a házasság kérdésében a mai kortárs gyakorlatot is figyelembe lehet venni. Egy ilyen vélemény tarthatatlan és nem állja meg a helyét a Biblia mérlegén, hanem csak a posztmodern engedékenységnak terméke.

Minden elvált házaspár egy rossz bizonyosság a kívülvalók felé: azt sugallja, hogy kételkedni lehet Istennek hatalmában. Bármilyen lenne is az ok az elválásra – érzékiség, önzés vagy szeretetlenség –, mindezekből Krisztus meg tud szabadítani, és ez az igazi megoldás! ez az, amit az elválás helyett mindig támogatni, munkálni kell! Csak így lehetünk tanúbizonyságok a kívülvalók felé.¹² Ami pedig a házasesetben való példaadást illeti, a lelkimunkások számára ez abszolút kötelező!

Következőképpen tehát, a házaspárok elválását elítéljük. „A házasságot nem kell válással felbontani. A válás meg van tiltva a hívők részére.” „Az elválást - házasságtörés esetét kivéve - Isten Igéje alapján megengedhetetlennek tartjuk. A házasságtörők nem mehetnek be Isten országába.”¹³ „Az elválás után magára maradt fél ne kössön újabb házasságot. Az özvegyen maradt

Folytatás a köv. oldalon

A BIBLIA TANÍTÁSA A HÁZASSÁGRÓL (folytatás az előző oldalról)

*fél újabb házasságot köthet az Úrban, a Szentírás tanítása szerint. Azok a személyek, akik a Szentírás tanítása ellenére kötnek házasságot, elválnak vagy újrահázasodnak, gyülekezeti fenyítékben részesülnek.*¹⁴

A Biblia világos tanítása az, hogy Isten terve a házasságra nem tartalmazza az elválást. Isten gyűlöli az elválást (Mal 2:16), és azt kéri a házasságban élőkötől, helyzettől függetlenül, hogy bocsásanak meg, térjenek meg, és egyetértésben éljenek együtt. Amikor a Biblia elválásról beszél, ezt kivételesen, a keményszívű bűnösök miatt teszi, amely így is súlyos és sokirányú bajjal jár. Ha a hívő fél magára van hagyva, akkor egyedül kell maradjon, vagy a család helyreállításán kell munkálkodjék. A gyülekezet nem kell elfogadja társadalmunk családromboló és széteső irányvonalát, hanem munkálkodnia kell a családok egészséges működésén, tanácsolva, lelkipálcázva és gyógyítva a szenvedő kapcsolatokat.

6. Az újrահázasodás

Az újrահázasodás egy újabb eltérés Isten tervétől, az elválás után. Az elválás bűnének egy újabb bűnnel való tetőzése.

Az elválásra és újrահázasodásra vonatkozó *ószövetségi ígék* értelmezése nem könnyű, mivel a mózesi törvényen kívül említve van a babiloni fogságból való hazatérés után (Ezsd 10:1-17), és a prófétáknál is. Hóseás prófétai házassága szemlélteti az elválás tragédiáját (Hós 1:2-11; 3:1-4). Malakiás ítéletei között okként említi az elválást és újrահázasodást is (Mal 2:14-16). Legelőször azonban 5Móz 24:1-4-ben van megemlítve. Mindezek ellenére, nem beszélhetünk egy elválást szabályozó törvényadásról az Ószövetségben. Az Ószövetség két esetben világosan tiltja az elválást: megerőszkolás esetén (amikor a férfi köteles volt feleségül venni azt a nőt, akit megbecstelenített), és akkor, amikor a férfi röviddel a házasságkötés után azzal vádolta feleségét, hogy nem volt szűz, de később bebizonyosodott, hogy tévedett.

Az 5Móz 24 tiltja az újrահázasodást a válás után. A válást a férj kezdeményez(het)te, és az elválólevél a nő védelmét szolgálta. A válólevéllel rendelkező nőt nem lehetett bigámiával

vádolni, ha újra férjhez ment.

Némelyek szerint a rabbik tanúk előtt írt válólevelet kértek.¹⁵ Ez a folyamat azt szolgálta, hogy megnehezítse a válást. Ennek ellenére, az elválás gyakori lehetett, mivel a próféták gyakran utalnak rá. De az összes elválásra vagy újrահázasodásra vonatkozó ószövetségi törvény, korlátozó vagy akadályozó jelleggel rendelkezett.¹⁶ Még az 5Móz 24-nek is korlátozó értelme van, ami az újrահázasodást illeti.

Ami az ószövetségi helyzetet illeti, négy dolgot állapíthatunk meg:

1. Az elválás *megengedett* volt, de nem volt bátorítva, sem teljesen megtiltva.

2. az elválás az *erbat dabar* esetében volt megengedett, ami egy vitatott kifejezés. Azt jelenti, hogy „*meztelenség*“. Shammai értelmezése az, hogy az *erbat dabar* („*valami szégyenletes*“) paráznaságra utalna, nem állja meg a helyét, mivel a paráznaságot megkövetéssel büntették. (Lásd: 5Móz 22:22. Jn 4:8. 1Móz 38:24).

3. Az elváláskor kötelező volt az *elválásról szóló levelet* az asszony kezébe adni. Erről Jer 3:8 és Ézs 50:1 is beszél. Ezzel a nőt védték, annak jövőjét és hírnevét, akit felmentettek házastársi kötelezettségei alól. Mivel egy hivatalos irat volt, a férj kétszer is meggondolhatta, mielőtt megírta volna. A Misna azt is feljegyzi, hogy a válólevél kiállítására két tanúra is szükség volt, pontos keltezéssel. Ha csak a férj állította ki, esetleg egy tanúval, vagy dátum nélkül, akkor érvénytelen volt.¹⁷

4. A elválás *megnyitotta a lehetőséget* az újrահázasodásra. Az elválásról szóló levél szabaddá tette a nőt az újrահázasodásra, és ez a dolog az Ószövetségben sehol nem tűnt rossznak. De papok nem vehettek el elvált asszonyt feleségül (3Móz 21. Ez 44:22)! A papok számára a mérce mégiscsak magasabb volt.¹⁸ Ezt pedig alkalmazhatjuk a „királyi papság és szent nemzet“ újszövetségi nép esetében (1Pt 1:9). Az *Újszövetség tanításában* a dolgok már változnak. Némelyek úgy vélik, hogy az Úr Jézus megengedi az elválást paráznaság (vérfertőzés vagy homoszexualitás) esetén, de nincs semmi jel arra, hogy az újrահázasodás is megengedett lenne! A gyülekezet az újrահázasodást összeegyeztethetetlennek tartotta a keresztyén tanítással, az első öt században.

Az Úr Jézus tanításából kiderül, hogy

az elválás sohasem volt benne Isten tervében. Még a válás jogi kimondása sem bonthatja fel a keresztyén család egységét. Az újrահázasodás legfeljebb a hallgatás vagy következtetés révén érthető ki az Újszövetségből. Maga Pál apostol is azt mondja, hogy az elvált felek maradjanak úgy, vagy béküljenek meg (1Kor 7:10-11). Csak az özvegyek házasodhattak újra, és ők is csak akkor, ha ezt az Úrban tették (1Kor 7:15). Az a kifejezés, hogy „*nem vettett szolgaság alá*“ (1Kor 7:15), vagy „*nincs megköve*“, homályos értelmű, és nem gondoljuk, hogy ezt felhasználni lehetne az elválás vagy újrահázasodás igazolására.

Az újrահázasodás kérdését az egyházatyák is keményen elítélték. Hermasz például arra a kérdésre, hogy „újrահázasodhat-e az elvált fél, abban az esetben ha az elválás paráznaság miatt történt?“ negatív választ adott, mégpedig azért, mert szerinte lehetőséget kell adni a vétkes fél megtérésre.¹⁹ Ugyanígy vélekedik Jusztin Mártír²⁰ és Iréneusz. (Tertullianusz pedig a cölibátust tekintette feljebbvalónak a házasságnál.)²¹

Az elválásokat nagyban elősegíti a *szociális helyzet*, a szegénység: sok házasság túlélte volna a válságot, ha anyagi helyzete jobb lett volna! Az anyagi gondok könnyen felboríthatják az házastársi egyensúlyt. Sajnos, eléggé elterjedt az a vélemény, hogy a paráznaságot elválás *kell* kövesse. Az erre vonatkozó (világi) törvény mintha bátorítana erre! Hívő szempontból azonban a megbocsátás elsődleges feladat, még akkor is, ha nehéz.²² Persze, még mindig megtörténhet, hogy minden kapcsolat-gyógyítási próbálkozás ellenére, mégis elválás következik be. Ilyenkor nem szabad elfelejteni, hogy emberi lényekkel van dolgunk, akikért az Úr Jézus meghalt. Ha bocsánatot nyerhettek az Úrnál olyanok, akik csődöt mondtak az élet különböző területein, bocsánatot nyerhetnek azok is, akik a házassági kapcsolatban mondtak csődöt.²³

Az elválás és az újrահázasodás gyülekezeti fenyítéket kell vonjon maga után, amelynek célja nem büntetés, hanem a felek megtérése és a gyülekezet bizonyosságtételének megőrzése. Az a vélemény, miszerint az „ártatlan félnek“ meg kellene engedni az újrահázasodást,²⁴ nagyon relatív, mivel az

Adomány a Filadelfia Noom Öregotthon javára 2006. dec. 31-ig

Pénzbeli adomány: Rác Tamás 100 lei, Mocsolya, Kólya Imre 100 lei Széplak, Szabó Sándor 400 lei, Bihar, Tábita női kör 100 lei, Nagyvárad, Király András és cs.20 lei Nagyvárad, Bálint Kálmán 100 lei Szatmár, id. Eszes Imre 300 lei Szentjános, Politop Srl. 400 lei Nagyvárad, Szigyártó Erzsébet 100 lei Kraszna, özv. Kovács Gyuláné 20 lei Bihar, Tótfő Zsigmond 100 lei, Nagyfalva, Aradi Isz. Gyülekezet 400 lei, Újősi gyülekezet 100 lei, id. Eszes Lajos 50 lei, Bagos, Szabó Imre 100 lei Nagyvárad, Turucz Piroska 10 lei Mihályfalva, Váradi Emma 15 lei Szentjános, Eszes Imre 100 lei Szentjános, Száldobágyi gyülekezet 350 lei és 100 Euro, Kovács Krisztina és társai 200 lei, Bécsi Magyar Keresztény Gyülekezet 400 Euro.

Termény és élelem: Arnos srl Nagyvárad, Sorbán Barna, Nagyvárad, Gál Zoltán Szalárd, Özv. Mátyási Ági Szalárd, özv. Szabó Irma Szalárd, Id. Elek Gyula Szalárd, Mikó István Szentjobb, Bethlehem gyülekezet, Bihari Gyülekezet, Fülöp Tiberiu Margita, Krasznai Gyülekezet, Micskei Gyülekezet, Kiskapusi Gyülekezet, Koltói Gyülekezet, Perecsenyi Gyülekezet, Varsolci Gyülekezet, Sarmasági Gyülekezet, Csatári Gyülekezet, Kötekes István Gyanta, Szalárdi női kör, Szatmári női kör, Szűcs Olga Szentimre.

„Járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén” (Kol 1:10). A vezetőség nevében: **MIERLUT JÓZSEF**, gondnok

Képzés gyermektanítóknak

A Vasárnapi Iskolai Szövetség hirdeti, hogy **március 9-10-én** képzést szervez Nagyváradon, péntek délelőttől szombat du-ig a következő témákban:

Bibliatanulmányozás a bibliaórára való felkészülésben, Lépések a bibliaórai felkészülésben, Lecke-típusok, Ének- és zenetanítás a gyermekórában.

A képzést majd április 12-15. között folytatjuk.

Szeretettel várjuk a Temes, Arad, Bihar, Szatmár és Máramaros megyei gyermektanítókat, de bárki érdeklődhet más gyülekezetekből is. **BÁLINT IBOLYA**

⇒ ártatlanság megállapítása egy válás esetén határos a lehetetlenséggel. Az újránházasság tehát az özvegyen maradt fiatalok számára megengedett, és esetleg azoknak, akiket társuk fiatalon magára hagyott, rosszindulatúan elhagyva hívó házastársát (1Kor 7:15). Az újabb házasság nem jelent alábbvalóbb vagy kevésbé érvényes házasságot, mint az első. Minden körülmények között jó példa kell legyen a fiataloknak (1Kor 7:39. 1Tim 5:14). Ugyanis mi a hívőkről beszélünk, akik gyülekezeteink tagjai. A kívülvalókat pedig majd az Isten ítéli meg (1Kor 5:12-13).

Felhasznált irodalom

A Keresztény Baptista Vallásfelekezet Hitvallomása Romániában
Baptista hitvallás – a Magyarországi Baptista Egyház kiadása
Borrowdale, Anne, Reconstructing Family Values, SPCK, London, 1994.
Collins, Gary R., Christian Counseling, Word Ltd., Dallas, 1989.
Corney, Andrew, Divorce and Remarriage. Biblical principles and pastoral practices, Hodder & Stoughton, London, 1993.
Creştinul azi, 4/2002. (79), és főleg 3/2006.
Dominian, Jack, Make or break – An introduction to marriage counseling, SPCK, London, 1984.
Filipescu, Ion, Tratat de Dreptul Familiei, All, Bucuresti, 1993.

Keener, Craig S., And marries another woman. Divorce and remarriage in the teaching of the New Testament, Hendrickson Publishers, Peabody, Massachusetts, 1993.
Lutzer, Erwin W., Pastor pentru pastor: diverse probleme ale amvonului, Moody Press, Chicago, 1987.
Mariş Daniel, Învăţătura etică creştină despre divorţ şi recăsătorire. Principii practice de slujire în cadrul bisericilor baptiste din România. Comunitatea Baptistă Bucureşti, 2006.
Pierce, Burton T., Etica lucratorului creştin, Life Publishers, Oradea, Romania, 1999.
Rigby, F.F., Sex, Law & Love, SPCK, London, 1966.
Új Magyar Szó, 2006. szept 28.

1 2006 október 28-i hírek, a www.mediatica.ro
2 Andrew Cornes, Divorce and remarriage. Biblical Principles and Pastoral Practice (Hodder & Stoughton, London, 1993, 339. old. Idézet a Second Wind-ből
3 A divatossá vált szingli életmódot, egyedül marad az ige kivételként fogadja el: 1Kor 7:37
4 A Magyar Országgyűlés alkotmányosnak vélemezte az a törvényrendeletet, amely szerint a 18 éven felüli férfi vagy nő kérésre sterilizálhatja magát.
5 1857-ben született meg a Matrimonial Causes Act, ami az egyszerű embereknek is lehetővé tette az elvélést. Addig csak a gazdagok „kiváltsága” volt, akik megtudták fizetni az ehhez szükséges összegeket. (Lásd: Új Magyar Szó, 2006. szept. 28, 12. old.)
6 Jack Dominion, Make or break- An Introduction to marriage counseling (SPCK, London, 1984). 19. old. Az első 20 évben feltehetően a gyermekekre való tekintettel nem következett be a válás. Azonban

ahogyan a gyermekek felnőnek, a házasság felbomlását törvényesen is hitelesítették.
7 Ibid. 20. old.

8 Andrew Cornes, Divorce and remarriage. Biblical Principles and Pastoral Practice (Hodder & Stoughton, London, 1993, 23. old.

9 Ez az Unió jelenlegi elnöke, Negruţ Paul véleménye. Lásd: Creştinul azi, 4/2002. (79), és főképp 3/2006. (100).

10 Gary R. Collins Christian Counseling (Word, Ltd., Dallas, 1989), 451. old.

11 Greg Forster, 39. old.

12 Erwin Lutzer, Pastor catre Pastor, 105. old.

13 A Keresztény Baptista Vallásfelekezet Hitvallomása Romániában – a házasságról.

14 Baptista hitvallás – a Magyarországi Baptista Egyház kiadása

15 Greg Forster, 42-45. old.

16 Andrew Cornes, 130. old.

17 Daniel Mariş, Învăţătura etică creştină despre divorţ şi recăsătorire. Principii practice de slujire în cadrul bisericilor baptiste din România. Comunitatea Baptistă Bucureşti, 2006.

18 Hajadont vegyen feleségül. Özvegyet, elűzöttet, megszégyesítettet, paráznát: ilyeneket el ne vegyen, hanem hajadont vegyen feleségül az ő népe közül. Hogy meg ne fertőztesse az ő magzatát az ő népe között; mert én, az Úr vagyok az ő megszentelője. (3Móz 21:13-15)

19 Andrew Cornes, 225. old.

20 Andrew Cornes, 250. old., idézi Hardy & Richardson Early Fathers Apology 15. old.

21 Greg Forster, 90. old.

22 F.F. Rigby, Sex, Law & Love, 132. old.

23 F.F. Rigby, p.133

24 Anne Borrowdale, Reconstructing family values (SPCK, London, 1994), p. 84

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink. ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink. ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

A 2006-os év a Hargita Keresztyén Táborban

Beszélgetés
Borzási Gyula
lelkipásztorral,
a tábor igazgatójával.

■ *Mikor kezdődött a szezon és hány vendége volt a tábornak?*

– Június 17-én kezdtünk. Összesen három gyermekhetet, egy tinihetet és három ifjúsági hetet sikerült szerveznünk. Ezt követte a lelkipásztorok és családjaik hete, végül pedig a gyógyíthatatlan (Hospice) és Down-kóros gyerekek hetei. Ezekkel párhuzamosan kilenc táborozási hétre került sor a Barnabás-házban mozgássérültek számára. Egy átlagos héten 130-an vettek részt, azonban volt olyan is, amikor 180-an. A nyár folyamán összesen 1640 táborozónk volt.

Az év többi részében is voltak vendégeink. Legtöbbször egy-egy konferencián vettek részt. Májusban például, a Székelyföldi Baptista Ifjúsági Találkozó és a Női Csendesnapok kerültek megrendezésre, szeptemberben a Székelyföldi Baptista Hálaadónapra több mint 500 testvér jött el. Sok más konferenciának és találkozóknak is helyt adtunk. A Székelyföldi Bibliaiskolában is rendszeresen folyt a gyűl-i munkások képzése, jelenleg 14-en tanulnak.

■ *Érdekesebb események...?*

– Visszatekintve láthatom, hogy Isten megáldotta a 2006-os táborozást. Nehéz lenne egyik vagy másik eseményt kiemelni,

hiszen mindegyiknek megvolt a maga sajátossága, érdekessége, különlegessége. Például, az egyik gyermekhetet az amerikai Virginia államból érkezett csoport szervezte, és a gyerekek rendkívüli táborozáson vehettek részt, ahol sokat játszhattak, de tanulni is volt lehetőségük.

A váradi fiatalok hetén különös izgalmakat is átélünk, amikor ők az Orbán Balázs-barlanghoz kirándultak. Sms-ben értesítettek, hogy baleset történt. El is indultunk és a helyszínen tudtuk meg, hogy nem a mieink közül valaki, hanem egy magyarországi férfi zuhant le a szikláról, és zúzta össze magát esés közben.

A programok szervezését a táborozásra érkező tanítók, vezetők vállalták, és mindegyik hét jól sikerült. Külön örülök annak, hogy számos megtérésre és megújulásra került sor. Isten sokszor és sokféleképpen munkálkodott közöttünk.

A Tábor támogatói közül megemlítem Dr. Steiner István testvért (Kalifornia), aki 2006-ban is jelentősen támogatta Táborunkat. Testvérünknek köszönhetően a Menlo Park Presbyterian Church és a Mission Transylvania alapítvány fedezte a táborozási költségek egy részét, így a táborozóknak nem kellett a teljes táborozási díjakat kifizetni. Ugyanakkor az ő segítségükkel az elektromos energiaszolgáltatás felújítását is sikerült elkezdeni. Margaret Robinson testvérnő (Anglia), a Mission to Europe alapítvány igazgatója is hűségesen támogatta Táborunkat 2006-ban. Alapítványa nem csak az építkezési munkálatainkat támogatta, hanem segítségével egy egészségügyi szobát is felszerelhettünk, és sok esetben ő volt az, aki elsősegélyben részesítette a betegeket. **BORZÁSI GYULA**

Friss hó hullott az új esztendő első napjaiban a táborra.

FOTÓ: BORZÁSI GYULA

■ *Épült tovább a tábor?*

– Igen, sokféleképpen. Kiszélesítettük és leköveztük a táborhoz vezető és azon áthaladó utat, három hidat építettünk, sáncokat ástunk az eső- és talajvíz elvezetésére. Kb. 800 m kerítést építettünk. Tető alá helyeztük a játszóteret, felújítottuk a BBC házat, és nekifogtunk a Barnabás-ház bővítéséhez is. A régi istálló átalakítása is folytatódott, aminek a Bárka nevet adtuk (mivel három szintje van, valamikor állatokat tartottak benne). A földszinten műhely és raktár lesz, az emeleten és padlástéren 18 két és három ágyas hálószobát építünk, mindegyiknek saját fürdőszobája lesz.

A készülődő idők otthonán is dolgoztunk, sikerült a terasz fölé tetőt emelni, az épület mögötti támfalat is elkezdtük. Tavasszal nem kevesebb, mint 200 fenyőfát ültettünk. Előkészítettük a futballpályát, fűmagot vetettünk. Ősszel a Tábor közvetlen környezetében bokrokat irtottunk, és úgy tervezzük, hogy tavasszal helyükbe fákat ültetünk. A dél-karolinai Teleios Ministry alapítvány segítségével szennyvíztisztító-rendszert építettünk, jelenleg azon dolgozunk, hogy működését a lehető legoptimálisabbá tegyük. Hálásak vagyunk Istennek,

hogy 2006-ban sem történt súlyos baleset a Táborban.

■ *Miket terveznek 2007-re?*

– Szeretnénk folytatni az építkezéseket: a Barnabás-ház bővítési munkálatai, a Bárka átépítése, az idők otthona még befejezésre vár. A tábor udvarán és közvetlen környezetében új padokat akarunk elhelyezni. A nyáron közkedvelté vált ugrószőnyeget (trambulint) tető alá helyezni, hogy megkíméljük a csapadék okozta károktól. Tavasszal fákat szeretnénk ültetni. A sportpályák sincsenek teljesen készen. A meglévő betonlap aszfaltburkolatra vár. A tábor elektromos energiával ellátó hálózat teljesítményének növelésére is szükség van. Mindezek mellett a kerítés építését is folytatni szeretnénk.

■ *Mit mondana zárszóként?*

– Köszönöm, hogy az erdélyi testvérek a tavaly anyagilag és szellemileg is támogatták a Tábor. Kérem, hogy továbbra is imádkozzanak az itt folyó munkáért, és kívánom, hogy az idén, 2007-ben is együtt dolgozzunk Isten „fenyvesében”. Kiváltságnak tartom, hogy az Úr munkatársa lehetek a Hargita Keresztyén Táborban!

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ